

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG

COMPTE RENDU INTÉGRAL

MET HET BEKNOPT VERSLAG

AVEC LE COMPTE RENDU ANALYTIQUE

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN, DE
ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR, DES AFFAIRES
GÉNÉRALES ET DE LA FONCTION PUBLIQUE

woensdag

mercredi

13-12-2000

13-12-2000

14:15 uur

14:15 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	<i>Parti Réformateur libéral – Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
PSC	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + nummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag (op wit papier, bevat de bijlagen en het beknopt verslag, met kruisverwijzingen tussen Integraal en Beknopt Verslag)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral (sur papier blanc, avec annexes et CRA, avec renvois entre le CRI et le CRA)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : alg.zaken@deKamer.be</i>	<i>e-mail : aff.generales@laChambre.be</i>

INHOUD

Mondelinge vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over "de beweerde fraude bij de benoemingsprocedure van het topkader van de nieuwe politiestructuur" (nr. 2907)

Sprekers: **Karel Van Hoorebeke, Luc Van den Bossche**, minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen, **Filip De Man**, de **voorzitter**

Persoonlijk feit 9
Spreker: **Filip De Man**

SOMMAIRE

Question orale de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration sur "la fraude prétendue lors de la procédure de nomination du cadre supérieur de la nouvelle structure de police" (n° 2907)

Orateurs: **Karel Van Hoorebeke, Luc Van den Bossche**, ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration, **Filip De Man**, le **président**

Fait personnel 9
Orateur: **Filip De Man**

COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN, DE
ALGEMENE ZAKEN EN HET
OPENBAAR AMBT

van

WOENSDAG 13 DECEMBER 2000

14:15 uur

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR,
DES AFFAIRES GÉNÉRALES ET
DE LA FONCTION PUBLIQUE

du

MERCREDI 13 DÉCEMBRE 2000

14:15 heures

De vergadering wordt geopend om 14.29 uur door de heer Paul Tant, voorzitter.

La séance est ouverte à 14.29 heures par M. Paul Tant, président.

01 Mondelinge vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over "de beweerde fraude bij de benoemingsprocedure van het topkader van de nieuwe politiestructuur" (nr. 2907)

01 Question orale de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration sur "la fraude prétendue lors de la procédure de nomination du cadre supérieur de la nouvelle structure de police" (n° 2907)

01.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in het politiedebat dat we vorige week in plenaire vergadering hebben gevoerd, heeft collega Tant reeds een eerste schot voor de boeg gegeven toen hij meldde dat er geruchten waren dat sprake was van fraude en bedrog bij de wijze waarop de selectie bij bepaalde benoemingen was georganiseerd. Nadien verscheen in de Financieel Economische Tijd een artikel met als titel "Vakbond van de gerechtelijke politie gaat bewijzen van vermeend bedrog vrijgeven." In dit artikel lees ik het volgende: "De autonome vakbond van de gerechtelijke politie geeft volgende week de bewijzen voor het vermeende bedrog bij de benoemingsprocedure van het topkader van de nieuwe politiestructuur vrij. Het bedrog zou zijn vastgesteld bij de benoemingsprocedure voor de directeur-generaal

van de gerechtelijke zuil van de federale politie. Dit zegt AVGP-woordvoerder Mark Callu".

Mijnheer de minister, dergelijke krantenberichten hangen geen mooi beeld op van wat zou moeten gepaard gaan met de belangrijke politiehervorming die vanaf 1 januari 2001 in werking treedt. U hebt onmiddellijk gereageerd op die berichten en hebt ze weerlegd. Het zou interessant zijn van u te vernemen op welke wijze de selectie is gebeurd en waarom dergelijke al dan niet loze geruchten de ronde doen. Enige zweem van twijfel omtrent het correcte karakter van de aanwijzing van de personen die de topfuncties in de nieuwe politie zullen bekleden, moet worden vermeden.

Er zijn reeds twee directeurs-generaal benoemd: de heren Fransen en Closset. Zullen de andere politiediensten bij de benoeming van de andere topfuncties voldoende vertegenwoordigd zijn zodat er een evenwicht is tussen de rijkswacht, de gerechtelijke politie en de gemeentepolitie? Het zou niet goed zijn dat alle topfuncties door rijkswachters zouden worden ingenomen. Ik wacht uw antwoord af vooraleer er in mijn repliek dieper op in te gaan.

01.02 Minister Luc Van den Bossche: Mijnheer de voorzitter, dit is een uitermate interessante vraag en ik dank de heer Van Hoorebeke voor de gelegenheid die hij mij geeft om in het Parlement te antwoorden. Ik voelde mij een beetje onwennig omdat dit in het openbaar uit de doeken werd gedaan.

De procedure is opgesplitst in twee delen. Er is

ten eerste een test, een assessment center, over de leidinggevende kwaliteiten. Deze selectie gebeurt door een extern bureau dat aangewezen wordt na een normale procedure, conform de wetgeving terzake. In dit geval is dat het bureau Ernst & Young, voor andere selecties komt het bureau Quintessence in aanmerking. Zij leiden het assessment center. Deze test moet een antwoord geven op de vraag of iemand over voldoende leidinggevende kwaliteiten beschikt om de functie waarvoor hij kandideert, te bekleden.

In het tweede deel van de procedure neemt de commissie van zeven, die gemengd samengesteld is uit vertegenwoordigers van Justitie, de politie zelf, de academische wereld, interviews af van de kandidaten die door het assessment positief beoordeeld werden. Dat interview handelt over de specifieke vereisten voor de job, die vooraf zijn vastgelegd. Ze zijn van zuiver politionele aard.

De commissie van zeven doet een voorstel. In dit geval hebben zij Herman Fransen en Luc Closset voorgesteld. Dat waren ook de twee personen die door het assessment positief werden beoordeeld.

Wat is een assessment center? Het is merkwaardig dat sommigen dat nog niet begrepen hebben, maar dat zegt misschien al heel wat over de betrokken personen. De kandidaten krijgen vooraf een brochure met uitleg over het assessment center. Die toelichting wordt vóór het assessment nog eens mondeling herhaald. Het assessment is geen examen. Bij een examen krijgt men een quotering en de optelsom van alle quoteringen bepaalt de rangschikking. Een assessment is een gebeuren waarbij cases en managementverhalen worden voorgelegd. Er wordt gevraagd hoe de kandidaten al die situaties zouden oplossen, waarbij ze gedragsmatig in andere situaties worden gebracht. Het komt erop neer dat er, telkens met een andere bijzitter, geobserveerd wordt hoe de kandidaten met een situatie of probleem omgaat. Alle bijzitters geven daarover een beoordeling. Zij geven wel degelijk een quotering, zoals dat ook op de universiteit gebeurt. Deze quoteringen zijn echter slechts een indicatie voor de deliberatie achteraf. Dat is typisch voor het assessment. Ten eerste, zijn niet alle proeven even belangrijk. Ik geef een voorbeeld. Er is een proef selfassessment bij, die minder belangrijk is dan de andere proeven. De eerste fout die men nadien maakt, is dat men aan alle proeven hetzelfde gewicht wil toekennen. Dat is fout. Er is ook geen optelsom van quoteringen. Nadien komen alle verschillende observatoren, die de kandidaten vanuit verschillende oogpunten

hebben geobserveerd, bijeen. De ene heeft zich bijvoorbeeld een oordeel gevormd over de wijze waarop de kandidaat communiceert, de andere over de prioriteiten die hij stelt of over de wijze waarop hij omgaat met tegenstrijdige meningen uitgedrukt door figuren die elk een rechtmatig belang hebben.

Elkeen draagt dan aan de deliberatie zijn element bij en er ontstaat iets zoals een klassenraad, u welbekend. De klassenraad beoordeelt uiteindelijk of de persoon in kwestie geschikt is om over te gaan naar een volgend jaar in dezelfde studierichting dan wel of hij geclausuleerd moet worden voor een bepaalde studierichting. Ook dat is geen mathematisch gebeuren. Men kan geclausuleerd worden voor een richting ook al is men geslaagd. Ik stel mij voor dat iemand die Latijn-Wiskunde doet en in het vierde jaar slaagt voor wiskunde toch door de klassenraad geclausuleerd kan worden omdat hij het met zeer veel inspanning slechts nipt haalde. In de volgende jaren zou dat dan niet meer lukken. Hetzelfde gebeurt daar. Dat is assessment.

Wat gebeurt er nu? Eén vakbond, één persoon begrijpt daar niets van. Ik zal genuanceerd zijn. Hij meent dat dit een examensituatie is, een optelsom van cijfers. Ik nodig die persoon van de vakbond uit om de teksten van de internationale congressen te lezen, waarin onder andere assessments en deontologische regels exhaustief zijn vastgelegd. Hij zou dan verstaan dat hij er niets van begrijpt, niettegenstaande de schriftelijke en mondelinge informatie. Als men optelt, dan komt men tot een andere rangschikking. Dat geef ik toe. Dat heeft niets te maken met fraude maar wel met het systeem. Uiteindelijk is het een deliberatieve samenvoeging, waarbij het college ja of neen moet beslissen. Bovendien moet men er rekening mee houden dat dit assessment in eerste rang alleen antwoordt op de kandidatuurstelling. Als ik mij kandidaat stel voor directeur-generaal, kan men mij zeggen dat ik niet geschikt ben. Ik was echter geen kandidaat voor adjunct-directeur-generaal. Dat is een heel andere functie. Men heeft andere kwaliteiten nodig en sommige kwaliteiten in mindere mate. De implementatiekwaliteit moet hoger zijn voor de functie van directeur-generaal dan voor de functie van zijn adjunct. Men antwoordt echter niet in het licht van de tweede functie omdat ik daarvoor geen kandidaat was. U moet het dus in die context zien.

De reactie van die persoon van de vakbond is vrij poujadistisch. Hij gaat uit van totaal onbegrip. Ik vind het jammer dat men op dat niveau

ingewikkelde processen niet begrijpt. Hij denkt dat het een examen is en na een optelsom te hebben gemaakt is voor hem het resultaat fraude. Men moet daarmee opletten. Het bureau Ernst & Young doet wat het wil, maar als ik in het management van dat bureau zou zitten, stonden ze al voor de burgerlijke rechtbank en eiste ik schadevergoeding. Ik bemoei mij daar niet mee, het management van het bureau moet dat beslissen. Zij hebben het proces uitgevoerd, ik moet dat niet gaan uitleggen aan de pers.

Dat is de aanleiding waarom zij reageerden. De achtergrond hebt u in uw tweede vraag zeer duidelijk gesitueerd. De achtergrond hiervan is namelijk het feit dat we een keuze moeten maken. Toen ik op Binnenlandse Zaken zat was er bij de onderhandelingen met de politievakbonden dezelfde discussie. Als parlement moeten wij ons goed realiseren dat het het ene of het andere is. Ofwel zoekt men de beste persoon voor een job, ofwel neemt men contingenten, van elk één. Dat is een brutale keuze. Het ene is gerechtvaardigd als men stelt dat men er op termijn het beste van af komt. Het andere standpunt kan verdedigd worden vanuit de redenering dat met een afgewogen aanwezigheid iedereen vertegenwoordigd is bij het begin en niemand zich tekort gedaan voelt. Dat is een tweede mogelijkheid maar wij hebben bewust gekozen voor de eerste. Wij wilden de beste. Het assessment noch de commissie achteraf mag rekening houden met enige afweging. Zij moeten zoeken naar de beste kandidaat, van waar die ook komt. Punt aan de lijn. De frustratie is nu natuurlijk dat men niet genoeg aan de bak komt. Als men een objectief proces neemt waarbij men tracht de beste te zoeken, kan het voorkomen dat die in een andere ploeg rijden. Als in Parijs-Roubaix Mapay 1,2 en 3 scoort, dan is dat tegenslag voor al de andere ploegen. Ze waren echter de beste en daar is dus weinig aan te doen. Er is dan niemand die de uitslag contesteert. Dit is een gevolg van de keuze die we maken, we willen de beste en geen afweging. Laten we duidelijk zijn, dat is een politieke keuze die we vooraf gemaakt hebben.

U zei dat dit geen mooi beeld ophangt en dat is ook zo. Inderdaad, het hangt geen mooi beeld op van de vakbond.

Op die manier de werkelijkheid verdraaien en in zekere mate proberen corporatistische belangen te verdedigen tot elke prijs, dat is niet meer serieus. Wat zij zouden moeten contesteren, als zij geloven wat zij geloven, dat is het feit dat wij de besten zoeken. Zij zouden op contingentering moeten aandringen, dus de functies een gewicht

geven. Zoals dikwijls bij coalitieonderhandelingen - u kent dat - zou men punten moeten toekennen, zoals drie punten voor een burgemeester, twee voor een OCMW-voorzitter en een voor een schepen. Wie dan de meeste punten heeft, mag beginnen invullen enzovoort. Men moet dan daarvoor pleiten. Had men daarvoor gepleit, dan zou ik aanvaard hebben dat het om een politieke betwisting gaat. Nu is het een betwisting die haar naam niet noemt en die oneerlijk is tegenover het gebeuren. Ik heb geen enkele indicatie dat daar wat dan ook niet professioneel is verlopen. Elke indicatie die ik heb wijst erop dat het bureau in kwestie zeer professioneel te werk is gegaan, met inzet van zijn beste mensen. Daarop heb ik wel gewogen in die zin dat ik het contract maar heb toegewezen als ik de garantie had van de namen die daarop zouden worden geplakt. Ik wil niet dat een assessment gebeurt door juniors: dit is veel te moeilijk om door juniorconsultants te laten doen. Dit moeten echt seniors zijn, partners, mensen die de stiel kennen, die het internationale gebeuren hebben meegemaakt, die stage hebben gelopen en ervaring hebben. Dat is immers een heel erg moeilijke zaak.

Ik vat samen. Er is niks fout. De reden is een politieke discussie: men wil niet dat het per se de besten zouden zijn, maar een vertegenwoordiging van iedereen. Dat moet ik u toegeven, daar hebben wij politiek niet voor gekozen.

01.03 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de minister, dank u voor dit duidelijk antwoord. Het is goed in dergelijke zaken klaarheid te brengen. Ik neem aan dat, zoals uit uw antwoord blijkt, de vakbond u ook geen concrete bewijzen heeft bezorgd. Hun beweringen hieromtrent dienen dus toch met de grootste voorzichtigheid te worden behandeld.

01.04 Minister Luc Van den Bossche: Wat heeft de vakbond? De vakbond heeft blijkbaar via het feit dat een van de juryleden zijn jurylidmaatschap eigenaardig invult, om het beleefd uit te drukken, cijfers in handen gekregen. Als u wil, zal ik u privé zeggen hoe. Men heeft die cijfers opgeteld en dat is alles. Meer is er niet gebeurd. Ik weet dus wat zij in handen hebben. Daarop heb ik geantwoord. Dat is er dus gebeurd. Een uit het college van zeven - niet diegenen die onder mijn verantwoordelijkheid vallen, dus zeker niet de ambtenaren, en evenmin de academici; er blijven er dus niet veel over - heeft via zijn secretariaat, al dan niet zelf goed wetend wat er gebeurde, documenten doorgespeeld. Betrokkene zal in geen enkele jury meer zetelen die ik aanstel.

01.05 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Uw antwoord is duidelijk. Dit is echter niet alleen een politieke of corporatistische polemieek geweest, maar echt een beschuldiging van fraude en van bedrog.

01.06 Minister Luc Van den Bossche: Ik zal u iets voor alle duidelijkheid zeggen. Op een bepaald ogenblik heb ik iemand gezegd dat als men ooit mijn naam in een zin met fraude durft noemen, ik persoonlijk dagvaard voor de correctionele rechtbank. Een rechtstreekse dagvaarding, dat kan. Dit is geen bedreiging, maar een mededeling, meer niet. Ik ben niet vriendelijker dan ik ben, maar dat wil ik toch duidelijk stellen.

01.07 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Ik kom dan op het politieke vlak. U zegt dat u keuzes heeft gemaakt en dat u de beste wilde. Ik volg u daarin. U vergelijkt het met een wielervedstrijd en met ploegen. De ploeg van de rijkswacht is groter dan de ploeg van de gerechtelijke politie en van de andere. Het is dus normaal of het ligt voor de hand dat er waarschijnlijk meer geschikte kandidaten uit de rijkswacht kunnen komen dan uit de gerechtelijke politie. In die zin is het geen enkel probleem dat men de beste wil. Men moet echter ook zien of iedereen op evenwaardige wijze mee kan doen. Men heeft mij gezegd dat de rijkswacht een vrij gedisciplineerd korps is en ook in die zin is opgeleid, dus ook meer dan de andere korpsen gewoon is leiding te geven. De gerechtelijke politie - wij kennen die allen een beetje - is wat chaotischer en wat minder gestructureerd of georganiseerd. Het zou dus normaal zijn dat de gerechtelijke politie, of leden daarvan, minder in aanmerking komt voor dergelijke leidinggevende functie. Dat betekent niet dat daar geen goede krachten aanwezig zijn, maar die vallen dan uit via de assessmentprocedure. In die zin denk ik dat het een goed principe is de beste te zoeken en te vinden, maar daardoor loopt men het gevaar valabele leden van het andere korps te elimineren. Zo kan dat korps inderdaad geneigd zijn te gaan denken dat het wordt opgeslorpt door de rijkswacht. Die vrees bestond van bij het begin en dat hebben wij altijd willen vermijden. In die zin denk ik dat wij daarmee toch ook ergens rekening moeten houden.

De **voorzitter:** Mijnheer de minister, ook de heer De Man vraagt het woord.

01.08 Minister Luc Van den Bossche: Mijnheer de voorzitter, ik wil daar even kort op reageren. Het is wel een belangrijk debat. Natuurlijk is het

juist dat inzake ervaring de twee uit een verschillende wereld komen.

De rijkswacht heeft 17.000 personeelsleden. De gerechtelijke politie telt, afgerond, 2000 personeelsleden. De rijkswacht heeft bovendien veel meer terreininzet, het leidinggevende aspect behoort dus veel meer tot de opleiding. De rijkswacht heeft bovendien een schitterend intern opleidingssysteem. Voorts heeft men ook een generale staf, bestaande uit een aantal intelligente mensen. Dat impliceert een uitwisseling van kennis en is daardoor ook een vorm van bijscholing. De politie heeft dat voordeel uiteraard niet. Bij elke selectie zijn er echter altijd kandidaten die meer ervaring hebben en dus een voorsprong hebben tegenover kandidaten die maagdelijk aan het assessment beginnen. Dat geef ik toe. U pleit voor de potentialiteitanalyse. Potentialiteitanalyses zijn echter veel moeilijker dan assessmentanalyses. Als die potentialiteit er is, zal die ook doorvloeien. Dat is duidelijk. Het leven stopt niet bij die aanduiding. Het leven gaat door.

Inzake de opslorping begrijp ik uw redenering, maar dat moet men de gerechtelijke politie niet komen vertellen. Ik heb het aan de onderhandelingstafel meegemaakt dat men voor de gerechtelijke eenheden inzake de gedecentraliseerde politie pleitte om met de gradaties rekening te houden. Het betrof hier allemaal commissarissen. Bij de rijkswacht ging het om adjunct-chefs, adjudant-chefs of adjudanten. Ook die gingen ze over de hele lijn voorbij. Laat ons eerlijk zijn. Zij traden terzake niet altijd keurig op. Ik herinner mij te veel opdat dit argument op mij indruk zou maken. Het heeft geen zin opsommingen over de rijkswacht te maken. Het gaat immers over een nieuwe toestand, een nieuwe politie. De vraag is natuurlijk wat de vereisten voor externen zijn om te kunnen deelnemen? Wie een andere job heeft gehad, heeft de nodige politionele kennis om het tweede deel van het examen te overleven. Het eerste deel van de examens zal door velen zijn doorstaan. De confrontatie met de werkelijke jobbeschrijving inzake politionele kennis blijft natuurlijk voor de externen beter bekend. Dat is een tijdelijk fenomeen dat zich achteraf zal herstellen. Dit wordt een crisis van de overgang genoemd. Daarvoor kan ik ook begrip opbrengen. Een korps heeft een samenhang en een groepsgeest die in de loop der jaren werd ontwikkeld. Dat is ook noodgedwongen gegroeid vanuit de problematiek inzake de syndicale statuten, de verloning die voor elk korps anders is, enzovoort. Ik begrijp de reacties, zonder ze goed te keuren.

01.09 **Filip De Man** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, we weten allemaal dat de hervorming die nu op stapel staat, gegenereerd is door hetgeen wij over de politieoorlog zijn te weten gekomen. Een van de grote doelstellingen, naast een efficiëntere werking van de 40.000 politiemensen, is definitief een einde aan de politieoorlog te stellen. Dat zal men mijn inziens niet bereiken als men toelaat dat het grootste korps, de rijkswacht, de hoge functies in handen zal krijgen. Uw argumenten kloppen inderdaad dat de rijkswacht een groot korps met zeer veel leidinggevend personeel is. U zult echter zorgen voor frustratie bij de gerechtelijke politie en de gemeentepolitie - dat zijn ongeveer evenveel mensen als bij de rijkswacht - als u er niet voor zorgt dat de pakweg 30, 40 topfuncties onder de korpsen worden verdeeld. Als u dit in de handen van de rijkswacht laat, zult u een sluimerende politieoorlog krijgen die nog een lange tijd kan aanslepen. Daarmee staat men een van de belangrijkste hervormingen, die na de ontsnapping van Dutroux werden aangevat, in de weg. Ik dring erop aan dat u dit element op de Ministerraad ter sprake brengt en alsnog de mogelijkheid nagaat om tot een door corporatisme ingegeven verdeling te komen. Dit is mijn inziens een mogelijkheid om een einde aan de politieoorlog te stellen.

01.10 De **voorzitter**: Mijnheer de minister, u noemt het zelf een belangrijk debat. Als de collega's er geen bezwaar tegen hebben, wens ik terzake, als voorzitter, zelf een paar vragen te stellen.

Het valt mij op hoe u zich uitslooft om de procedure uiteen te zetten. Ik kan dit wel appreciëren maar er is iets dat ik niet begrijp, mijnheer de minister. Het probleem blijkt te bestaan uit een verschil in cijfers, dat niet tot uitdrukking komt in de keuzes die men maakt. Als men proberen ad hoc organiseert, ga ik ervan uit dat de cijfers die daaruit resulteren weldegelijk iets zeggen over de antwoorden die men heeft gegeven of de evaluaties die men heeft gemaakt. Men geeft iemand niet een bepaald aantal punten, maar men vindt dat hij meer zus of zo moet werken. Dat is iets wat ik niet begrijp. Ik heb de minister van Binnenlandse Zaken daar vorige week ook op gewezen.

Ik heb nog een tweede opmerking, mijnheer de minister en ik zou willen verifiëren of dat juist is. In het koninklijk besluit dat de primo-nominaties regelt, regelt men ook de procedure die u uiteenzet; het optreden van de assessment-instantie en de commissie nadien. Men zegt zelfs

op welke wijze de assessment-instantie een oordeel kan uitspreken. Dat is geschikt, zeer geschikt of ongeschikt. Is het juist dat ook andere kwalificaties zijn toegekend? Mij is meegedeeld dat de assessment-instantie, die daar volgens mij niet voor bevoegd is, een bepaald kandidaat voorstelt voor een andere functie dan degene waarvoor hij heeft gepostuleerd.

Mijnheer de minister, als dat juist is, is dat in strijd met de in het koninklijk besluit vastgelegde procedure. Bovendien staat dat haaks op het advies dat de Raad van State bij het koninklijk besluit inzake de primo-nominaties heeft uitgebracht. In dit advies van de Raad van State wordt de bevoegde ministers letterlijk ontraden om te doen wat ze eventueel doen, met name iemand die postuleert voor een bepaalde hogere post, kandidaat verklaren voor een andere post.

Over deze elementen had ik graag uw mening vernomen, mijnheer de minister. Ik blijf een beetje twijfels hebben die in de richting gaan van een artikel uit het weekblad Knack, waarin de vraag wordt gesteld of assessment wel de meest geschikte procedure is. Die vraag sluit aan bij de bedenking van sommige collega's over een besluitvorming die toch altijd politiek is ingekaderd. Dat is een andere besluitvorming dan degene die zich, bijvoorbeeld, in de economische sfeer situeren.

Bedankt collega's, dat ik zelf ook iets mocht vragen.

01.11 Minister **Luc Van den Bossche**: Mijnheer de voorzitter, collega De Man, de politieoorlogen hebben we allemaal vastgesteld. Dat was niet nieuw. Sommige personen hebben blijkbaar moeten wachten tot de commissie-Dutroux. Ik heb in de jaren '80 al gezegd wat ik over la guerre de police dacht. Het is een oud verhaal. Denk toch niet dat men dat op een dag kan oplossen. Dat kan op geen enkele manier, noch door contingenten te doen toetreden, noch op een andere manier. Men stopt dat niet zonder een overgangsfase. De sociologie en de geschiedenis leren mij dat. Dat zijn bestaande wetenschappen. Ze kunnen niet nuttig zijn in uw discours vandaag, maar ze bestaan, ook al zijn het vervelende wetenschappen; ik haal ze maar even aan. Maak u geen illusies dat u dat lam legt met een semantiek. Met een semantiek bezweren de tovenaars in Afrika de ziektes, maar ik geloof niet in de semantiek als bezweringsformule. Ik geloof wel in wordingsgeschiedenissen en in structurele ingrepen, die een gunstige voedingsbodem kunnen geven voor een wordingsgeschiedenis.

Dat is iets anders. Ik geloof niet in het zomaar oplossen.

U pleit in alle eerlijkheid voor een andere oplossing. Ik heb daar alle respect voor. U wilt niet de beste nemen, maar de zaak contingeren en vervolgens de beste uit het contingent pakken. Dat is een respectabel pleidooi. Ik heb dat daarstraks geantwoord op de vraag van collega Van Hoorebeke. Dat is een van de mogelijkheden, maar wij hebben daar bewust niet voor gekozen omdat ik denk dat men er meer belang bij heeft om de beste te kiezen. Ik versta dat iemand anders een andere keuze maakt. Daar zijn argumenten voor. Ik geef u dat toe. Die oplossing zou misschien gemakkelijker zijn in het proces waarvan ik u zeg dat het niet op een dag kan gebeuren, met name de pacificatie en de creatie van een nieuwe werkelijkheid.

Ik blijf bij mijn optie dat ik voor de beste kies en geen systeem van contingeren hanteer. Immers, ik geloof daar niet in. Dan kan het zijn dat wie bekwaam is en dat perfect weet, wordt gepasseerd door een andere, omdat deze laatste tot de goede familie behoort.

01.12 Filip De Man (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, de commissie doet niet aan exacte wetenschap. U moet het dus niet voorstellen alsof alleen de beste een kans krijgt. Mijns inziens zijn er drie tot vier goede kandidaten.

01.13 Minister Luc Van den Bossche: Mijnheer De Man, ik zou het werk van de commissie niet onderschatten. U hebt wellicht nooit enig assessment ondergaan en bent er ook niet mee vertrouwd. Het is nogal gemakkelijk te spreken over zaken die men nooit heeft ervaren en die men niet kent. De wetenschap leert mij dat men eerst de dingen moet kennen. Welnu, ik nodig u uit - u zult ongetwijfeld neen zeggen - mij te zeggen welke internationale documenten over assessment u gelezen hebt. Ik vermoed geen enkele. U gaat echter eventjes los uit de pols spreken over assessment, omdat u nu eenmaal verkozen bent en derhalve zogezegd alles kent. De verkiezing is belangrijk en geeft u wetgevende bevoegdheid, maar geeft u niet bij de gratie Gods de verlichting en de wijsheid. Dat is niet het geval. Geloof mij vrij: ik heb daar studies over gedaan en iedereen onderstreept dat men bij de verkiezing niet alle wijsheid in pacht krijgt.

Men vergeet overigens dat er een eenheidspolitie op twee niveaus werd gecreëerd en dat de lokale politie die niet onbelangrijk is, een totaal andere opdracht heeft. Ik weet niet wie daar aan het

hoofd komt, maar ik kan mij inbeelden dat politiecommissarissen beter scoren dan rijkswachtcommandanten. We zullen het resultaat moeten afwachten. Het gaat uiteindelijk om plaatselijke besluitvorming die volgens een algemene procedure verloopt. Staar u dus niet blind op de top, want dan zou er sprake zijn van een piramidale eenheidsstructuur, quod non. Dus enige nuance is wel op zijn plaats.

Ik geef toe dat er minder personen van de gerechtelijke politie aan de top staan, maar ik herinner toch aan het bestaan van de gerechtelijke pijler. We zullen afwachten wie daar aan het hoofd komt. Dan pas heeft men een globaal beeld en kan men nagaan of de selectie van de beste enige vertekening heeft gebracht naargelang de sterkte van de korpsen. De rijkswacht en de gemeentepolitie zijn nagenoeg even sterk met 17.000 man. De gerechtelijke politie is daar met 2.000 man een klein broertje tegen. In ieder geval, pas dan zullen we de situatie in kaart kunnen brengen.

De voorzitter van de commissie had het over de scores. Welnu, ik maak hem erop attent dat er in dit verband grote verschillen bestaan. Niet elk element of elke test heeft hetzelfde gewicht in de beoordeling van de managementkwaliteiten. Sommige zijn belangrijker dan andere. De cijfers zou men dus moeten vermenigvuldigen met hun waarde om te komen tot een echte cijfermatige beoordeling, als men dat al zou kunnen.

Wat gebeurt er bij een deliberatie? Men legt de sterke en zwakke punten samen. Het kan zijn dat de kandidaat op heel wat punten heel sterk was, maar op zeer essentiële kenmerken voor het leiderschap, zoals human resources zwak scoorde, omdat hij daar geen enkel benul van heeft. Dan kan de commissie, hoewel de kandidaat 70 procent van de punten heeft behaald, hem uitsluiten, omdat hij wat dat ene punt betreft te zwak was.

De **voorzitter:** Werkt men dus met een uitsluitingcijfer?

01.14 Minister Luc Van den Bossche: Dat zal ongetwijfeld het geval zijn.

De **voorzitter:** Dus werkt de commissie wel cijfermatig?

01.15 Minister Luc Van den Bossche: Mijnheer de voorzitter, als een kandidaat overal 8 op 10 scoort, zie ik niet goed in hoe hij uit de boot kan vallen, omdat hij niet voldoet aan de eisen van het

ene of gene commissielid. Dat is niet het geval. Wat de commissieleden gedaan hebben, is de cijfers optellen en de niet-gewogen cijfers vergelijken.

Wat gebeurt er dan? De procedure is wel degelijk juist. Die is beschreven in het betrokken koninklijk besluit. Bij een functie heeft men waarschijnlijk gesuggereerd, als ik het mij goed herinner, dat betrokkene heel erg goed zou zijn in een operationele functie. Is dat nu assessment? Nee, ze moesten dat niet doen. Ik zou namen kunnen noemen, maar niet voor het verslag.

Ik herinner mij dat over een persoon wel degelijk werd gezegd dat hij zeer geschikt was, of in elk geval geschikt, voor operationele functies. Dat is een beetje overdreven ijver, maar is dit nu een overtreding van het assessment? Neen, want daarvoor stond er iets negatiefs. Men voegt er alleen iets positiefs aan toe. Blijkbaar bleek dat zeer sterk uit de tests. Ik weet dat niet, want ik heb de tests niet meegemaakt.

Iets anders is dat op een bepaald moment, toen de assessments binnen waren, men wel degelijk aan het assessmentbureau een vraag heeft gesteld. Sommige mensen waren geen kandidaat voor de functie van adjunct-directeur-generaal. Indien zij daar kandidaat voor zouden geweest zijn, wat zou het assessmentbureau dan hebben geantwoord? Dat werd gevraagd om hen de kans te geven om als het ware zich achteraf kandidaat te stellen voor de functie van adjunct-directeur-generaal. Meer niet. Dat is een bijkomende vraag die vanuit de commissie werd gesteld aan het assessmentbureau.

01.16 De **voorzitter**: Op dat punt een kleine correctie, mijnheer de minister. Die mogelijkheid werd uitdrukkelijk opgenomen in artikel zes van het koninklijk besluit, naar ik meen. Men handelt daar dus met voorbedachten rade. Men heeft de mogelijkheid nadrukkelijk in de tekst van het koninklijk besluit opgenomen. Die tekst heeft een uitgesproken negatief advies gekregen van de Raad van State. Trouwens, ik heb heksentoeën moeten uithalen om aan dat advies te geraken. Dat is ook een van die merkwaardige vaststellingen, maar dat terzijde. Wat u zegt, komt mij begrijpelijk voor. Het is echter wel iets meer dan dat: het was op voorhand georganiseerd.

01.17 Minister **Luc Van den Bossche**: Mijnheer de voorzitter, ja en nee. De mogelijkheid om die vraag te stellen was juridisch wel degelijk op voorhand geopend. Men had zich op voorhand gerealiseerd dat men een tekort aan tijd zou

kunnen hebben of te weinig kandidaten die waren geslaagd voor de gestelde kandidaturen. Als dan zou blijken dat sommigen op een ander niveau heel erg geschikt zouden zijn, stelde men hun dat te willen laten weten. De kandidaten hadden dan nog altijd de keuze daarop in te gaan of niet. Dat is waarin werd voorzien in het koninklijk besluit en dat heeft men ook toegepast als mogelijkheid. Deze wijze van omgaan met kandidaten lijkt mij perfect verdedigbaar, daar lijkt er geen probleem. Wat Knack schrijft, sta mij toe te zuchten. Vandaag schrijft men zus en morgen zo.

01.18 De **voorzitter**: Dat is juist. U weet ook niet wat zij gelezen hebben op voorhand.

01.19 Minister **Luc Van den Bossche**: Mijnheer de voorzitter, ik heb het niet gelezen en ik ga het ook niet lezen. Koers en voetbal, dat is het enige wat nog passionant is.

01.20 **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID): Mijnheer de minister, op zich heb ik geen probleem met de assessmentprocedure. Wij, of zeker toch de oudere generatie, kregen een rapport en telden de cijfers op: dat was voor ons de leidraad om al dan niet geslaagd te zijn. Nu komt daar iets bij. Ik kan begrijpen dat sommigen, al dan niet gewild, daar een verkeerde interpretatie of uitleg aan geven. Ik wil alleen maar zeggen dat de manier waarop dit werd uitgebracht, gewild of ongewild, niet mooi is. De schuld ligt zeker niet bij u, maar bij hen, dat is juist. Ondertussen is echter weer een negatieve sfeer gecreëerd.

01.21 Minister **Luc Van den Bossche**: U pleit er toch niet voor dat ik de vakbonden ga sanctioneren?

01.22 **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID): Toch niet. Daarom ook is dit debat goed, om dat recht te zetten. Er zullen echter nog benoemingen of selectieprocedures moeten gebeuren hierna. Daarom vraag ik nu om wat verduidelijking, zodat toekomstige deelnemers toch weten dat ook nog andere selectiecriteria worden gehanteerd dan louter het cijfermatige.

Daar ligt blijkbaar het misverstand.

01.23 Minister **Luc Van den Bossche**: Het cijfermatige heeft natuurlijk ook zijn belang. Men maakt echter een globale visie van alle sterke en zwakke punten. In feite is dat het resultaat. Op grond van dit globale beeld oordeelt men dan. Ik geef een voorbeeld maar ik weet niet of men dat in het Franstalige landsgedeelte kent. In Vlaanderen heeft men de klassenraad. Er zijn

mensen die het meegemaakt hebben, waaronder ikzelf, dat hun kind geslaagd is qua cijfers maar toch moet blijven zitten omdat het fysisch en psychisch niet rijp genoeg is.

De **voorzitter**: Het gaat toch niet om uw dochter, mijnheer de minister?

01.24 Minister **Luc Van den Bossche**: Het gaat niet om mijn dochter, die was overrijp.

Wat was de realiteit? De cijfers zouden in onze tijd toegelaten hebben om over te gaan. In dat geval zei de klassenraad dat zij met de ouders wilden praten. De cijfers lieten overgaan toe maar dit zou niet gezond geweest zijn voor de knaap in kwestie. Dat was het voorbeeld van de klassenraad. Hier gaat het in feite om hetzelfde. Men brengt de sterkte en de zwakte van iemand in kaart. Het kan zijn dat zijn zwakke punten verhinderen dat iemand de beoordeling "zeer geschikt" krijgt en dus krijgt hij alleen maar de beoordeling "geschikt". Het zwakke punt is dan te erg.

01.25 **Filip De Man** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, de minister heeft mij met veel plezier afgekamd inzake mijn kennis over politiezaken. Ik aanvaard dat met alle sportiviteit. Wel wil ik melden dat u de blauwdruk van deze politiehervorming kunt terugvinden in de brochure die ik in oktober 1996 heb gepleegd en die daarna gestolen is door de toenmalige oppositie van VLD en Volksunie. Toen zijn de Octopusakkoorden plots van de grond gekomen. Ik kan dus alleen zeggen dat ik deze zaak al jaren volg met heel veel aandacht. Eigenlijk ben ik in al die zaken genegeerd. Ik heb niets minder gedaan dan in oktober 1996 de oplossing op papier zetten. U kunt dat in de pers nagaan want daar is een persconferentie over geweest. Wij wilden de politieoorlog beëindigd zien. Dat even ter informatie.

01.26 Minister **Luc Van den Bossche**: Mijnheer De Man, dat is u gegund. Het gaat mij niet om kennis van politiezaken of van de politieoorlog, ik twijfel daar niet aan. Dit eerste stuk gaat echter in feite niet over politie. Assessment is een heel erg technische bezigheid met betrekking tot het meten van leidinggevende kwaliteiten. Dat is iets anders. Ik zal niet betwisten dat u in het politiedebat met kennis van zaken hebt gesproken. Dit is echter iets anders.

De **voorzitter**: Mijnheer de minister, u gaat steeds uit van "de beste". Dat is een begrip dat misschien ergens in het luchtledige kan bestaan, maar de

beste is diegene is per slot van rekening het best in de job functioneert. Dat is niet alleen het gevolg van zijn intrinsieke kwaliteiten maar ook van een aantal externe omstandigheden, bijvoorbeeld motivaties. Daarom denk ik dat het niet een kwestie is van een keuze voor de beste in een soort laboratoriumsituatie. Ik weet dat dit ook niet uw benadering is maar ik stel het wat extreem voor. Men kan slechts post factum vaststellen wie de beste is. De kunst bestaat erin daarop vooruit te lopen, ook rekening houdend met situaties zoals de onderlinge verhouding tussen korpsen. Neem het mij niet kwalijk, dit moet in aanmerking worden genomen door diegene die moet beslissen. Ik zeg niet dat dit een doorslaggevend element moet zijn maar het moet in elk geval een element zijn.

01.27 Minister **Luc Van den Bossche**: Mijnheer de voorzitter, ik denk dat u zich vergist.

De **voorzitter**: Het is ook onze rol om daarover te praten.

01.28 Minister **Luc Van den Bossche**: Mijnheer de voorzitter, de beste is diegene die het dichtst ligt bij de jobdescriptie die vooraf gemaakt werd. Dat is natuurlijk een relatief begrip. Als de jobdescriptie fout is, is het resultaat dat natuurlijk ook. Dat is een eerste punt. Dit is dus relatief en gecorreleerd aan de jobdescriptie.

Ten tweede is er een verschil in situatie tussen het moment van de selectie en het moment van functioneren. Op het moment van de selectie bestaat er altijd in zeker mate een soort laboratoriumsituatie, ook al probeert men dat bij assessment zoveel mogelijk te ontwijken. Men test in feite in een laboratoriumsituatie wie het dichtst aansluit bij de diverse elementen van de jobdescriptie. De evaluatie achteraf is iets anders. Daarom pleit ik er ook voor dat men na evaluatie achteraf iemand zijn mandaat moet kunnen ontnemen. The proof of the pudding is in the eating zegt de Engelsman. Dan kan men echt nagaan of de betrokkene de kwaliteiten die men erkend heeft kan implementeren in de functie en of hij rendeert. Het is mogelijk dat men dan neen moet antwoorden. Het gaat om twee verschillende testsituaties op twee verschillende momenten. Men kan het tweede niet testen in de eerste situatie. In een assessment is het tweede gedeeltelijk verwerkt omdat men ook een potentialiteitanalyse doet. Iedereen weet echter dat dit juist een vreselijk moeilijk onderdeel is.

De **voorzitter**: Mijnheer de minister, u weet dat Gentenaars koppig zijn. Er is er hier één in het

gezelschap die dat nog eens moet laten blijken.

01.29 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik wil niet reageren op wat de minister gezegd heeft maar wel op wat de heer De Man gezegd heeft. Afgezien van zijn bewering dat het Octopus-akkoord eigenlijk aan zijn ideeën is ontsproten, til ik vrij zwaar aan de bewering dat de VLD en de Volksunie dat plan zouden hebben gestolen. Voor de notulen wil ik dat rechtzetten. Ik wil de heer De Man vragen of daarvoor klacht werd ingediend en of het tot een veroordeling is gekomen. Dan kan men immers spreken van diefstal. Hier zomaar beweren dat de Volksunie iets zou hebben gestolen vind ik echter zeer kras. Men heeft dan wel de freedom of speech maar men mag geen onnozelheden en tergende of lasterlijke dingen gaan beweren. Voor het verslag wou ik even deze rechtzetting geven.

01.30 Minister Luc Van den Bossche: Mijnheer de voorzitter, Augustinus heeft al gezegd dat wijzen op verschillende wijzen tot hetzelfde geloof kunnen komen.

01.31 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de minister, ik dank u.

De **voorzitter:** Mijnheer De Man, u kunt nog het woord vragen voor een persoonlijk feit maar laat het ons daar in godsnaam bij laten.

Mijnheer de minister, collega's, ik heb u wat uitgebreider de tijd gegeven om over dit punt van gedachten te wisselen. Ik denk dat dit zowel goed was voor de regering als voor de oppositie. Zij hebben er beiden belang bij om dit zo ver mogelijk uit te klaren. Ik meen dat dit nuttig was.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

Persoonlijk feit Fait personnel

01.32 Filip De Man (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik vraag het woord voor een persoonlijk feit. Ik zal het zeer kort houden. Ik wil alleen zeggen dat ik hier niet bitter over wil doen. Ik nodig de collega's uit om de persmededelingen van zowel het Vlaams Blok als de VLD en de Volksunie uit de periode na oktober 1996 eens op te vragen, bijvoorbeeld bij Belga, en na te gaan hoe die teksten van de VLD en de Volksunie evolueren. Zij stonden toen op het punt opgenomen te worden in de Octopus-groep. De teksten die zij voor hun opname in de Octopus-groep publiceerden stemden precies overeen met

de teksten die het Vlaams Blok maanden daarvoor had uitgebracht.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 15.15 uur.
La réunion publique de commission est levée à 15.15 heures.*

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BEKNOPT VERSLAG

COMPTE RENDU ANALYTIQUE

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR, DES AFFAIRES
GÉNÉRALES ET DE LA FONCTION PUBLIQUE

woensdag

13-12-2000

14:15 uur

mercredi

13-12-2000

14:15 heures

INHOUD

Mondelinge vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over "de beweerde fraude bij de benoemingsprocedure van het topkader van de nieuwe politiestructuur" (nr. 2907) 1

Sprekers: **Karel Van Hoorebeke, Luc Van den Bossche**, minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen , **Filip De Man**

SOMMAIRE

Question orale de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration sur "la fraude prétendue lors de la procédure de nomination du cadre supérieur de la nouvelle structure de police" (n° 2907) 1

Orateurs: **Karel Van Hoorebeke, Luc Van den Bossche**, ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration , **Filip De Man**

COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN, DE
ALGEMENE ZAKEN EN HET
OPENBAAR AMBT

van

WOENSDAG 13 DECEMBER 2000

14:15 uur

COMMISSION DE L'INTERIEUR,
DES AFFAIRES GENERALES ET
DE LA FONCTION PUBLIQUE

du

MERCREDI 13 DECEMBRE 2000

14:15 heures

De vergadering wordt geopend om 14.29 uur door de heer Paul Tant, voorzitter.

01 Mondelinge vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over "de beweerde fraude bij de benoemingsprocedure van het topkader van de nieuwe politiestructuur" (nr. 2907)

01.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Donderdagmiddag sprak de heer Tant in de plenaire vergadering over geruchten dat er fraude zou gepleegd worden bij de benoemingen van de politietop. *De Tijd* verwees nadien naar de vakbond, die bewijzen zou aandragen.

De minister weerlegde die geruchten.

Op welke wijze is de selectie gebeurd? Hoe zijn deze geruchten de ronde gaan doen? Wij moeten zeker zijn van een correcte benoemingsprocedure.

Bij de gerechtelijke politie en de lokale politie vraagt men zich af of zij voldoende aan bod zullen komen bij de topbenoemingen. Het zou niet goed zijn dat alle topfuncties worden ingevuld door de rijkswacht.

Is er bedrog gepleegd? Zijn daar bewijzen van? Wordt er bij de selectie voor een zeker evenwicht gezorgd?

01.02 Minister **Luc Van den Bossche** (Nederlands): De procedure bestaat uit twee delen. Eerst gebeurt er *assessment*, een selectie door een extern bureau, in dit geval Ernst & Young. Het tweede gedeelte is een interview door een

La réunion publique est ouverte à 14.29 heures par M. Paul Tant, président.

01 Question orale de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration sur "la fraude prétendue lors de la procédure de nomination du cadre supérieur de la nouvelle structure de police" (n° 2907)

01.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Jeudi après-midi, M. Tant a indiqué en séance plénière que des rumeurs font état d'une fraude lors de la nomination du cadre supérieur de la police. Ultérieurement, *De Tijd* a indiqué que le syndicat apporterait des preuves.

Le ministre a réfuté ces rumeurs.

Comment a-t-on opéré la sélection ? Comment ces rumeurs ont-elles pu naître ? Nous devons être certains que la procédure de nomination a été correctement appliquée.

Les membres de la police judiciaire et de la police locale se demandent s'ils seront suffisamment pris en considération pour les nominations aux fonctions supérieures. Il ne serait pas bon que toutes les fonctions supérieures aillent à des gendarmes!

Y-a-t-il eu fraude ? A-t-on des preuves ? Tend-on vers un certain équilibre lors de la sélection ?

01.02 Luc Van den Bossche, ministre (en néerlandais): La procédure se décline en deux temps. D'abord un bureau externe, en l'occurrence le bureau Ernst & Young, se charge de l'évaluation. Ensuite, les candidats sont entendus par une

commissie van zeven personen. Die beoordelen de kandidaat rekening houdend met de specifieke functie waarvoor hij kandidaat is.

Vooraf werd in een brochure uitgelegd wat een *assessment* is. Een *assessment* is geen examen. De kandidaten krijgen er aantal *cases* voorgelegd en er wordt nagegaan hoe zij deze oplossen. De kandidaten krijgen dan een aantal quoterings die een indicatie geven voor de deliberatie. Niet alle proeven worden op dezelfde manier gequoteerd. De ene proef weegt zwaarder door dan de andere. De quoterings worden niet gewoon geteld. Zij worden beoordeeld door een "klassenraad". Dit is niet mathematisch.

Eén vakbond en één persoon begrijpt dit niet en denkt dat *assessment* een optelsom is van cijfers. Telt men op, dan komt men tot een andere volgorde. Dit is echter geen fraude. Men wordt alleen maar beoordeeld met het oog op de functie waarvoor men kandidaat is. Als ik in de plaats was van Ernst & Young zou ik ten andere een procedure inspannen tegen de fraude-aantijgingen.

Men moet een keuze maken: ofwel kiest men voor de beste voor een functie, ofwel zorgt men voor contingenten. Voor beide keuzen zijn argumenten, maar wij hebben voor de eerste mogelijkheid gekozen. Als de besten in één politiedienst zitten, is dat pech voor de andere diensten, maar dan is dat zo.

De hele zaak hangt vooral geen mooi beeld op van de vakbond in kwestie, die tegen elke prijs corporatistische belangen verdedigt. Als hij eerlijk is, moet hij contingentering verdedigen en niet over fraude spreken. Het bedrijf dat het *assessment* uitvoert, doet dit goed en ik heb erop gestaan dat het gebeurde door seniors, niet door juniors.

01.03 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Ik dank de minister voor het duidelijk antwoord. De vakbond heeft de minister blijkbaar geen concrete bewijzen kunnen geven.

01.04 Minister Luc Van den Bossche (Nederlands): De vakbond heeft cijfers in handen gekregen en heeft die opgeteld. Eén persoon van het college van zeven heeft via zijn secretariaat documenten doorgespeeld. Ik kan u verzekeren dat die persoon niet meer in een jury zal zetelen.

01.05 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Het ging om een beschuldiging van fraude.

commission composée de sept membres. Ces derniers évaluent le candidat à la lumière de la fonction spécifique pour laquelle il se présente.

Une brochure distribuée au préalable explique la méthode évaluative. Celle-ci ne repose pas sur un examen et permet de voir comment les candidats résolvent les cas qui leur sont soumises et sont ensuite notés. Ces notes sont utilisées à titre indicatif lors de la délibération. Les épreuves ne sont pas toutes notées de la même manière et leur poids respectif varie également. Les notes ne sont pas additionnées. Elles sont appréciées par une sorte de "conseil de classe", dans une approche non mathématique.

Cette réalité échappe encore à un syndicat et une personne qui pensent que l'évaluation se réduit à une addition de chiffres. L'addition donne un tout autre classement. Ceci ne constitue cependant pas une fraude. L'évaluation se fait uniquement dans la perspective de la fonction pour laquelle on s'est porté candidat. Par ailleurs, si j'étais à la place d'Ernst & Young, je poursuivrais en justice ceux qui lancent des accusations de fraude.

De deux choses l'une : soit on opte pour le candidat dont le profil correspond au mieux à la fonction à pourvoir, soit on constitue des contingents. Les deux pistes sont défendables mais nous avons opté en faveur de la première. Si les meilleurs sont tous issus d'un même service de police, c'est regrettable pour les autres services mais c'est la réalité.

Toute cette affaire contribue surtout à donner une image très négative du syndicat en question, qui défend envers et contre tout prix des intérêts corporatistes. S'il veut faire preuve d'honnêteté, il doit défendre le contingentement et s'abstenir de parler de fraude. L'entreprise qui a procédé à l'évaluation fait du bon travail et j'ai insisté pour que le dossier soit traité par du personnel expérimenté et non par des débutants.

01.03 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Je remercie le ministre de m'avoir fourni une réponse claire. Le syndicat n'a apparemment pas été en mesure de présenter des preuves tangibles.

01.04 Luc Van den Bossche , ministre (en néerlandais): Le syndicat a eu entre les mains des chiffres qu'il a comptabilisés. Un membre du collège des sept a transmis des documents par le biais de son secrétariat. Je puis vous assurer qu'il ne siègera plus dans un jury.

01.05 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Il s'agissait d'une accusation de fraude.

01.06 Minister **Luc Van den Bossche** (*Nederlands*): Als men mij ooit van fraude beschuldigt, zal er onmiddellijk een dagvaarding volgen.

01.07 **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID): Natuurlijk moet men kiezen voor de beste, maar als de ene politiedienst groter is dan de andere, kunnen er meer bekwame kandidaten uit voortkomen. De rijkswacht is meer gedisciplineerd en men heeft er meer de gewoonte om leiding te geven. Krijgt iedereen wel gelijke kansen? Nu ontstaat de vrees dat de rijkswacht de rest zal opsorpen.

01.08 Minister **Luc Van den Bossche** (*Nederlands*): De rijkswacht heeft 17.000 personeelsleden, de gerechtelijke politie circa 2.000. Bij de rijkswacht behoort leiding geven tot de opleiding, de opleiding is zeer goed en de rijkswacht heeft een generale staf. Het is echter altijd zo dat een kandidaat met veel ervaring een betere uitgangspositie heeft. Potentialiteit beoordelen is erg moeilijk. Wie daarover beschikt, zal echter wel doorgroeien.

Ik begrijp de vrees voor opsorping, maar de gerechtelijke politie zelf heeft ook al eisen gesteld die niet zo keurig waren. Men gaat naar een nieuwe politie. Kandidaten komen hoe dan ook uit politiediensten. Dit is een overgangperiode.

De korpsen hebben een zekere groepsgeest ontwikkeld. Ik begrijp dat dus, zonder het goed te kennen.

01.09 **Filip De Man** (VLAAMS BLOK): Wat nu op stapel staat, vloeit voort uit de politieoorlog. Men zal hieraan geen einde maken door het rijkswachtkorps alle belangrijke functies in handen te geven. De politieoorlog zal blijven sluimeren. Ik dring erop aan dat de minister dit aspect aan de Ministerraad voorlegt.

De **voorzitter**: Het probleem lijkt te zijn dat een verschil in cijfers niet tot uiting komt in de evaluaties. Ik begrijp dat evenmin.

Het KB dat de primo-nominaties regelt, regelt ook de procedure. Is het juist dat er ook andere kwalificaties meegedeeld zijn dan diegene waarin het KB voorziet en dat men bijvoorbeeld een kandidaat voorstelt voor een andere functie.

Als dat juist is, dan wordt het KB dat de procedure vastlegt overschreden en staat de werkwijze haaks op het advies van de Raad van State bij dat KB.

01.06 **Luc Van den Bossche**, ministre (*en néerlandais*): Si accusation de fraude il devait y avoir, une assignation suivra.

01.07 **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID): Il faut bien entendu choisir la personne la plus compétente mais un service de police plus grand qu'un autre pourrait fournir un plus grand nombre de candidats compétents. La gendarmerie est plus disciplinée et est davantage habituée au commandement. Offre-t-on les mêmes chances à chacun ? La crainte existe aujourd'hui que la gendarmerie absorbe le reste.

01.08 **Luc Van den Bossche**, ministre (*en néerlandais*): L'effectif de la gendarmerie est de 17.000 personnes et la celui de la police judiciaire d'environ 2.000. A la gendarmerie, le commandement fait partie de l'instruction. Celle-ci est de qualité. La gendarmerie possède un état-major général. Il est clair qu'un candidat qui possède une grande expérience est d'emblée mieux placé. Il est très difficile d'évaluer le potentiel. Une personne qui possède cette qualité saura développer ses atouts.

Je comprends la crainte de l'absorption mais la police judiciaire a elle-même posé des exigences qui ne sont pas irréprochables. Nous progressons vers une nouvelle police. Des candidats sont en tous les cas issus des services de police. Il s'agit d'une crise de transition.

Les corps ont développé un certain esprit de groupe. Je le comprends, sans l'approuver.

01.09 **Filip De Man** (VLAAMS BLOK): Ce qui se prépare résulte de la guerre des polices. On n'y mettra pas fin en confiant toutes les fonctions importantes au corps de la gendarmerie. La guerre des polices continuera à couvrir. Je demande instamment au ministre d'évoquer cet aspect au Conseil des ministres.

Le **président**: Le problème semble lié au fait que l'évaluation ne reflète pas les différences entre les chiffres. J'avoue ne pas comprendre non plus.

L'arrêté royal réglant les primonominations organise également la procédure. Est-il exact que des qualifications autres que celles énumérées dans l'arrêté royal ont également été communiquées et que, par exemple, un candidat est proposé pour une autre fonction?

Si cette information est exacte, l'arrêté royal organisant la procédure n'est pas respecté et il y a contradiction avec l'avis du Conseil d'Etat. Dans

Knack stelt vandaag de vraag of *assessment* in dit geval wel de meest geschikte procedure is.

l'hebdomadaire "Knack" d'aujourd'hui, on se pose la question de savoir si la procédure de l'évaluation constitue bien, en l'occurrence, la meilleure voie à suivre.

01.10 Minister **Luc Van den Bossche** (*Nederlands*): De politieoorlog is een oud verhaal, men stopt dat niet op één dag. Structurele ingrepen kunnen een basis zijn voor een oplossing. Contingenteren en dan de beste mensen kiezen binnen het contingent is een mogelijkheid, maar wij hebben een andere keuze gemaakt. Het zou misschien wel nut hebben voor de pacificatie, maar wij kiezen voor de beste. Anders moet iemand die beter is de baan ruimen voor iemand die uit de juiste dienst komt.

01.10 **Luc Van den Bossche**, ministre (*en néerlandais*): La guerre des polices ne date pas d'hier et nous n'y mettrons pas fin du jour au lendemain. La mise en œuvre de mesures structurelles peut jeter les bases d'une solution. La création de contingents dans lesquels le meilleur candidat est ensuite choisi constitue une possibilité mais nous avons fait un autre choix. La première formule aurait peut-être favorisé un climat de pacification, mais nous avons opté en faveur du meilleur candidat. Un choix différent équivaldrait à contraindre un candidat satisfaisant davantage aux conditions à céder la place à un candidat issu du bon service.

Plaatselijke politie is ook belangrijk. Ik weet niet wie daar aan bod zal komen. Misschien zullen commissarissen daar meer kans maken dan rijkswachters. We moeten afwachten om een globaal beeld te hebben. Rijkswacht en gemeentepolitie zijn ongeveer even sterk. De gerechtelijke politie is veel kleiner.

La police locale est également importante. J'ignore quels candidats seront retenus à ce niveau. Peut-être les commissaires y auront-ils plus de chances d'être sélectionnés que des gendarmes. Nous ne pourrions nous faire une idée globale que dans quelque temps. La gendarmerie et la police communale sont à peu près de force égale. La police judiciaire, quant à elle, est de taille beaucoup plus réduite.

Niet elke test heeft hetzelfde gewicht. Men zou dus elk cijfer moeten wegen. Op de deliberatie brengt men de zwakke en sterke punten samen. Dat impliceert dat als men negatief scoort op een heel belangrijk punt en goed op de rest, de beoordeling toch negatief kan zijn.

Tous les tests n'ont pas le même poids. Il faudrait donc prendre toutes les notes en considération. Lors des délibérations, on additionne bonnes et mauvaises notes. Cela implique que si on a échoué pour une matière très importante et qu'on est bon dans le reste, le jugement peut quand même être négatif.

Wat de procedure betreft heeft men waarschijnlijk gesuggereerd dat een persoon bijzonder geschikt is voor een operationele functie. Op een bepaald ogenblik heeft men aan het *assessment*-bureau wel gevraagd aan personen die geen kandidaat waren voor de functie van adjunct-directeur generaal, te vragen of zij toch geïnteresseerd waren.

En ce qui concerne la procédure, on a sans doute suggéré qu'une personne convient particulièrement bien pour une fonction opérationnelle. A un moment donné, on a demandé au bureau chargé de l'évaluation de demander à des personnes qui n'étaient pas candidates à la fonction de directeur général adjoint si elles n'étaient quand même pas intéressées.

De **voorzitter**: Die mogelijkheid is uitdrukkelijk voorzien in art.6 van het koninklijk besluit. Men handelt daar als het ware met voorbedachte rade.

Le **président**: Cette possibilité est expressément prévue à l'article 6 de l'arrêté royal. On agit en quelque sorte avec préméditation.

Het advies van de Raad van State daarover was bijzonder negatief.

L'avis du Conseil d'Etat était extrêmement négatif.

01.11 Minister **Luc Van den Bossche** (*Nederlands*): De mogelijkheid was op voorhand geschapen met het oog op een eventueel tekort aan kandidaten. Men laat een kandidaat weten

01.11 **Luc Van den Bossche**, ministre (*en néerlandais*): La possibilité avait été prévue pour faire face à une éventuelle pénurie de candidats. On indique aux candidats quelles fonctions ils sont

waarvoor hij geschikt is. Dat lijkt mij correct.

01.12 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Ik heb geen probleem met de *assessment*-procedure op zichzelf, maar we zijn wellicht een andere methode gewoon. De manier waarop deze zaak naar buiten is gebracht, is niet mooi. Er moet nu duidelijkheid worden geschapen met het oog op de volgende examens.

01.13 Filip De Man (VLAAMS BLOK): De blauwdruk van deze politiehervorming stond al in een brochure die ik in 1996 heb gepubliceerd. VU en VLD hebben mijn plan gestolen. Ik volg het politiedossier dus al lang genoeg.

01.14 Minister Luc Van den Bossche (Nederlands): *Assessment* is geen politiekwestie. Daarvan weet de heer De Man wel heel wat, dat is duidelijk.

De **voorzitter**: De minister wil de beste. De beste is altijd diegene die het best in zijn job functioneert. Daarbij spelen ook externe factoren een rol. De kunst bestaat erin om daarop vooruit te lopen.

01.15 Minister Luc Van den Bossche (Nederlands): De beste is diegene die het best past bij de jobdescriptie. De selectie blijft altijd een soort van laboratoriumsituatie. Maar ik pleit ook voor een evaluatie achteraf.

01.16 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): De heer De Man beschuldigde de VLD en de VU ervan het plan te hebben gestolen. Is daar destijds klacht tegen ingediend? Beweren dat de VU gestolen heeft, is toch al te kras.

01.17 Minister Luc Van den Bossche (Nederlands): Volgens Augustinus kunnen we op verschillende manieren tot hetzelfde geloof komen.

01.18 Filip De Man (VLAAMS BLOK): Ik nodig de collega's uit de persmededelingen van oktober 1996 op te vragen en na te gaan hoe de standpunten van VLD en VU evolueerden. Hun teksten weerspiegelen het standpunt dat het Vlaams Blok eerder had ingenomen.

Het incident is gesloten.

De vergadering wordt gesloten om 15.15 uur

aptes à exercer. Cela me paraît correct.

01.12 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Même si nous sommes habitués à une autre méthode, je ne suis pas opposé à la procédure comparative en tant que telle. Cependant, la manière dont l'affaire a été rendue publique est critiquable. Les choses doivent maintenant être tirées au clair en prévision des prochains examens.

01.13 Filip De Man (VLAAMS BLOK): Le projet de cette réforme des polices figurait déjà dans une brochure que j'ai publiée en 1996. La VU et le VLD m'ont volé mon plan. Je suis donc le dossier policier depuis suffisamment de temps déjà.

01.14 Luc Van den Bossche, ministre: La procédure d'évaluation n'est pas une question de police. M. De Man en sait quelque chose, c'est évident.

Le **président**: Le ministre veut choisir le meilleur candidat. Le meilleur est toujours celui qui se montre le plus efficace dans son emploi. Dans la décision interviennent aussi des facteurs externes. Tout l'art est de les anticiper.

01.15 Luc Van den Bossche, ministre (*en néerlandais*): Le meilleur est celui qui correspond le mieux à la description de la fonction. La sélection demeure toujours une sorte d'expérience de laboratoire. Je plaide cependant aussi pour une évaluation a posteriori.

01.16 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): M. De Man a accusé le VLD et la VU d'avoir dérobé le plan. Plainte a-t-elle été déposée à l'époque ? Prétendre que la VU a commis un vol est tout de même un peu fort.

01.17 Luc Van den Bossche, ministre (*en néerlandais*): Selon Saint Augustin, nous pouvons cheminer de différentes manières vers la même foi.

01.18 Filip De Man (VLAAMS BLOK): J'invite mes collègues à se procurer les communiqués de presse d'octobre 1996 et à voir comment les points de vue du VLD et de la VU ont évolué. Leurs textes reflètent les positions adoptées précédemment par le Vlaams Blok.

L'incident est clos.

La réunion publique de commission et levée à 15.15 heures